

Publicerad 2006-10-26 19:50 av Rune Thorsell

*Mod och mode.*

## **SAMANTHA XVI**

### **SAMANTHA XVI**

Samantha har ett eget teveprogram med titeln "Vardag och arbete". Material får hon genom att "wallraffa" på alla upptänkliga och icke upptänkliga ställen. Hon kunde ta arbete i en gruva i Serbien, en hamburgerbar i Köln, ett sotarlag i Marseille eller en flygplansverkstad i Seattle. Mycket kunde, för det mesta, vara händelselöst men jag fann det nervpåfrestande då hon under en veckas tid praktiserade som fönsterputsare. Hon stod på en vinglig bräda och putsade fönster på 78:de våningen i Empire State Building. Likaledes ogillade jag hennes huvudlösa tilltag att arbeta som hajmärkare åt WWF.. Hon simmade helt enkelt ut med en håltång, piercade hajens fena och skruvade fast en liten radiosändare. Vi som stod kvar vid moderskeppets reling tävlade i att hacka tänder och torka kallsvett. Men hennes program har milliontals tittare och är en av de starkaste konkurrenterna till Oprah Winfrey.

Nu gällde det ett insides reportage från höstens stora modegala i Paris. Samantha skulle arbeta som mannekäng åt det världsberömda "Le Maison des Songes" ("Drömhuset") på visningen av det senaste i lingerie. Tillsammans med Naomi Campbell, Claudia Schiffer, Cindy Crawford med flera skulle hon torgföra det läckraste dittills skådat i damunderkläder. Det blev ett enormt evenemang. I salongen såg man celebriteter som Ellen Degeneres, Sigourney Weaver, Maura Tierney, Princess Ann, Ruby Wax och ytterligare ett otal.

Drömhusets grundare och chefsdesigner är "P&egrave;re Maurice" (egentligen Jean-Jacques de Mouton) - en vänlig och generös gentleman i 60-årsåldern. Hans collection för året måste klassas som något av det mest vågade någonsin - till och med för det Paris som sett det mesta. För mig framstod som gåtfullt att man över huvud taget kunde få dessa frimärksstora kreationer att fästa på en kvinnokropp.

Visningen blev en megasuccé. Höjdpunkten var Samanthas entré på catwalken. Det gick ett sus genom salen.

Nu inträffade emellertid ett intermezzo. Liza Minnelli hade sin hund med sig, en yster bordercollievalp på kanske 4-5 månader. Den slet sig och hoppade upp på catwalken där den omedelbart förälskade sig i Samantha, viftade vilt på svansen, hoppade och klängde. Då Samantha lyfte upp honom kom han att sparka av henne trosorna samtidigt som han med framtassarna rev av behånen i sin strävan att få komma upp och slicka henne i ansiktet. Och slickade gjorde han, ansiktet, halsen och bringan allt medan svansen slog som en trumpinne.

Jag har aldrig tidigare nämnt att Samantha är något alldeles himmelsk kittlig, en egenskap som hon nu fick tillfälle att demonstrera offentligt. Snart låg både mannekäng och bordercollie på canvasen vilt brottande -

en lek som valpen fann ofantligt rolig. Fotoblixtarna haglade som ljuspulserna från tusen discotekslampor.

Så småningom hade matte letat sig upp och tagit hand om rymlingen varefter allt återgick till ordningen. Hela salongen skrattade hjärtligt men mest skrattade Samantha själv. Hon tog inte på plaggen igen utan nöjde sig med att hålla upp dem till beskådande.

Onödigt att notera är förvisso att P&egrave;re Maurice sålde ut hela collectionen samma dag. Däremot kan nämnas att massor av kvinnor i hela västvärlden började infinna sig helnakna till filmpremiärer, teatrar, restauranter och konstgallerier. De hävdade helt enkelt att de klätt sig enligt P&egrave;re Maurice och eftersom de obestriddigen hade rätt, stod poliser och ordningsvakter maktlösa.

Då vi skulle återvända till hotellet hade en vattenledning brustit. Korridoren där mannekängernas omklädningsrum låg var översvämmad och ett lag med rörmokare var i fullt arbete. Vi kunde emellertid komma därifrån ändå. Ute på gatan gick en parad på flera hundra nakna kvinnor, ledda av Brigitte Bardot, samtliga bärande plakat med texter som: "Hellre naken än pälsklädd!" "Pälsfarm = Mordfarm", "Stoppa djurplågeriet!" etc. Samantha sällade sig obemärkt till processionen.

På vägen kom vi att observera tidningarnas löpsedlar. Stora rubriker talade om den värsta konflikten i påvedömet snart 2000-åriga historia. Jag köpte ett par tidningar som vi sedan läste på hotellrummet. Den otroliga nyheten var, att den nästan nyvalde påven, Calixtus XXVIII abdikerat. Han hade förklarat sig trött på det här religiösa. Vidare hade han äktat en frånskild amerikansk kvinna, en viss Wallis Samson. Han hade, med sin hustru, bosatt sig i Florida där han ägnade sig åt tennis och frimärkssamlande.

Eftersom situationen var unik och därför aldrig förutsedd, fanns inga regler för hur ny påve skulle tillsättas. Man annonserade därför ut påvestolen. En del ansökningar hade influtit och man hade bestämt sig för den världsberömda sprintern och häcklöperskan Gail Devers. Hon fick bli påve på villkor att hon klippte naglarna.

Påveinstallationen skulle ske om två dagar. Samantha och jag fick brått. Vi anlände i sista minuten och kunde med svårighet bana oss väg genom folkmassan på Petersplatsen. Det rädde full feststämning. Man viftade med Vatikanens och USA:s flaggor och man hurrade. En stor grupp med cheerleaders, samtliga afroamerikanskor dansade och svängde med sina vippor i gult och vitt - Vatikanens färger.

Så stillnade alla och en andaktsfull tystnad lägrade sig. Den nyinstallerade måvan - Yolanda I - trädde ut på den berömda balkongen i sällskap med två kardineller - även de afroamerikanskor. Ett jubel utbröt. Alla applåderade. Yolanda - La Madre - välsignade folket. En stor dag. En världshistorisk dag.

Plötsligt stelnade Samantha till. Innan jag fattat vad det handlade om, hade hon slitit av sig klänningen och kastat. Den blåste ett par meter och landade i ansiktet på en lönnmördare. Hans gevär gick av men skottet missade La Madre med endast någon decimeter. Panik utbröt. Sekunder senare hade poliser gripit uslingen. Han gjorde ursinnigt motstånd och skrek slagord som: "Kvinnan tige i församlingen!" - "Kvinnlig påve är

djävulens utsända!" med mera. Tredskande leddes han in i en väntande piketbil. Om hans senare öden kan envar läsa på internet: [www.yolandaattentat.se](http://www.yolandaattentat.se)

I den allmänna uppståndelsen hade Samanthas klänning slitits i trasor. Hon stod nu, mitt på Petersplatsen, iklädd endast ett set av lingerie, modell P&grave;re Maurice. Som om detta inte räckte, uppenbarade sig nu en glädjestrålande Liza Minnelli med ännu mer glädjestrålande hund. Denne slet sig genast och sekunder senare var Samantha spritt naken och genomvåt i ansikte och på hals.

Samantha fick ett erbjudande om anställning som måvlig sekreterare men avböjde med yttersta hövlighet. För henne vore ett skrivbordsliv utan äventyr liktydigt med, ja värre än döden.

Däremot accepterade vi tacksamt en inbjudan från Liza M att följa med på en liten kryssning i hennes privata yacht. Vi hade båda ett obetvingligt behov av händelselöshet och avslappning. Under tre veckor var vi till sjöss. Vackert väder hela tiden. Ibland sjöng Liza lite ur musikalen Cabaré.

Ett litet orosmoment uppstod då vi siktade en drivande mina från andra världskriget. Samantha hämtade emellertid en rörtång, simmade ut och skruvade bort hornen varefter minan sjönk till botten. För att fira detta åt vi rådjurssadel och delade på en flaska Mouton-Rotschild 1955.

SLUT.

P.S. Samantha står numer staty i marmor på Petersplatsen. Hon är naken och dödar en drake med sin hillebard. Hon bar faktiskt hillebard på riktigt ett par veckor då hon nyligen praktiserade som schweizergardissa för sitt program. För närvarande pågår byggnadsarbeten i Vatikanen. Man uppför ett litet kapell som skall helgas åt Sancta Samantha.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rune Thorsell med Poeter.se id #7007 innehar upphovsrätten